

O. IZYDOR MARIAN BORKIEWICZ OFMCONV (1930–2000)

Marian Borkiewicz urodził się 9 stycznia 1930 roku w Bolesławiu koło Olkusza w diecezji kieleckiej jako syn Bolesława Borkiewicza i Petroneli z domu Patek. Ochrzczony został dnia 2 lutego 1930 r. w kościele parafialnym w Bolesławiu. Rodzicami chrzestnymi byli: Ignacy Poczęstny i Marianna Rzecka.

W miesiąc po jego urodzeniu zmarł mu ojciec, natomiast matka ciężko zachorowała i przebywała w szpitalu przez sześć miesięcy. Wychowywał się wtedy u obcych ludzi, gdyż rodzeństwo jego było bardzo małe. W szóstym roku życia zaczął chodzić do szkoły powszechnej. Nauka szła mu dobrze. Kiedy ukończył 8 lat, zaczął usługiwać do mszy św., co sprawiało mu wielkie zadowolenie duchowe, marzył bowiem o tym, by w przyszłości zostać kapłanem. Kiedy ukończył szkołę powszechną, na rozkaz władz niemieckich zmuszony był pracować jako pomocnik malarza. Po wyzwoleniu Polski spod okupacji hitlerowskiej jedynym jego marzeniem i pragnieniem było dostać się do gimnazjum, aby się dalej kształcić. Jednak na drodze do tego celu stanął brak funduszy. Opiekunowie nie chcieli się zgodzić na usilne prośby małego Mariana. Wbrew jego woli posłali go do bezpłatnej szkoły rzemieślniczej, gdzie czynił jednak bardzo nikle postępy.

Dopiero kiedy tamtejszy ksiądz proboszcz sprowadził do przedszkola siostry sercanki z Krakowa, w głowie Mariana zrodziła się myśl, żeby umknąć z domu do Krakowa i tam w zakonie franciszkanów dopiąć swego upragnionego celu. Ówczesny prowincjał o. Anzelm Kubit przyjął Mariana Borkiewicza do Małego Seminarium w Sanoku. Kształcił się najpierw w Męskim Państwowym Gimnazjum Ogólnokształcącym w Sanoku (1946–1949), a następnie w Małym Seminarium OO. Franciszkanów w Niepokalanowie (1950–1952), gdzie 16 czerwca 1952 r. zdał maturę wewnętrzną. Po zdaniu tej matury rozpoczął studia filozoficzne w Studium OO. Dominikanów w Krakowie (1952–1954), zaś studia teologiczne odbył w Wyższym Seminarium Duchownym OO. Franciszkanów w Krakowie w latach 1954–1958. Maturę państwową zdał dopiero 24 czerwca 1958 r., już jako kapłan i zakonnik w Krakowie. Było to spowodowane

decyzjami ówczesnych władz państwowych, które utrudniały młodzieży zakonnej zdobycie państwowego wykształcenia średniego.

Do zakonu braci mniejszych konwentualnych został przyjęty w 1949 r. w Krakowie i rozpoczął nowicjat. Otrzymał imię zakonne Izidor. Ze względu na brak miejsca w domu nowicjackim w Łodzi-Łagiewnikach urządzono drugi dom nowicjacki w Krakowie i tu odbył nowicjat. Pierwsze śluby zakonne złożył 16 września 1950 r. Profesję solemną złożył również w Krakowie 9 października 1954 r. Święcenia subdiakonatu otrzymał 3 lutego 1956 r., diakonatu 3 maja 1956 r. a kapłańskie 14 lipca 1957 r. w Krakowie.

W roku 1958 został skierowany przez władze zakonne na studia na Wydziale Prawa Kanonicznego KUL w Lublinie i tam w 1961 r. uzyskał stopień licencjata, po czym został skierowany do Krakowa jako wykładowca prawa kanonicznego i wychowawca w Wyższym Seminarium Duchownym OO. Franciszkanów. Następnie od 15 kwietnia 1963 do 18 sierpnia 1964 pracował jako zakrystianin większy, kaznodzieja i spowiednik w klasztorze w Przemyślu. 1 września 1964 r. powrócił do Krakowa, gdzie pracował aż do 1982 r. jako wykładowca prawa kanonicznego. W tym okresie pełnił również inne odpowiedzialne funkcje: od 1976 r. był obrońcą węzła małżeńskiego w Sądzie Metropolitalnym w Krakowie oraz wicepostulatorem w procesach beatyfikacyjnych i kanonizacyjnych. Ponadto przez kilka lat wykładał również prawo kanoniczne w Wyższym Seminarium Duchownym OO. Karmelitów Bosych w Krakowie, w Studium OO. Dominikanów w Krakowie oraz w Wyższym Instytucie Katechetycznym w Krakowie. Był ponadto kuratorem sześciu żeńskich zgromadzeń zakonnych.

W 1977 r. został wybrany wikariuszem prowincji i jej sekretarzem, pełniąc nadal obowiązki wykładowcy. W latach 1980–1982 pełnił obowiązki Dyrektora III Zakonu w Prowincji. W 1982 r. zrezygnował ze względu na stan zdrowia z funkcji wykładowcy i skierowany został do Kalwarii Paclawskiej, gdzie najpierw był spowiednikiem nowicjuszy, a później przez rok przełożonym tamtejszego klasztoru. Następnie przez dwa lata pracował w Nowym Korczyniu, a od 1986 r. w Jaśle, gdzie przebywał aż do śmierci.

Bibliografia, posługa Słowa Bożego, udział w procesach beatyfikacyjnych i kanonizacyjnych*

I. Książki

1. *Aniela Salawa*, Warszawa 1987.
2. *Śladami bł. Kingi*, Jasło 1991.

*Niniejszy wykaz opracowany został na podstawie szczegółowego zestawienia, który sporządził w r. 1997 sam o. Izidor.

O. Izidor Marian Borkiewicz OFMConv (1930–2000)

3. *Refleksje na tle życia i cnót Śl. B. Małgorzaty Szewczyk*, Kraków 1994.

4. *Błogosławiona Kinga w świetle legend i historii*, Stary Sącz 1997.

II. Artykuły

1. *Sposoby i granice szerzenia kultu Sług Bożych*, „Prawo kanoniczne” 15(1972) nr 1–2, ss. 327–342.

2. *Zbieranie pism Sług Bożych i ocena ich przez teologów*, „Prawo kanoniczne” 19(1976), nr 3–4, ss. 311–326.

3. *Św. Franciszek mąż apostołski*, „W nurcie franciszkańskim” 1(1987), ss. 355–399.

3. *Fordon Józef, o. Melchior*, [w:] R. Gustaw [red.], *Hagiografia Polska. Słownik bio-bibliograficzny*, Poznań 1971, t. 1, ss. 341–352.

4. *Kowalska Helena, s. Maria Faustyna*, [w:] *Hagiografia Polska. Słownik bio-bibliograficzny*, t. 1, ss. 837–848.

5. *Stosunek Służebnicy Bożej Siostry Faustyny do cierpienia*, [w:] Cz. Drażek [red.], *Postannictwo Siostry Faustyny. Symposium o Miłosierdziu Bożym*, Kraków-Łagiewniki 18–20 V 1988, ss. 113–139.

6. *Starania o kanonizację bł. Kingi*, „Currenda. Pismo urzędowe Diecezji Tarnowskiej” 10–12(1992), ss. 846–853.

7. *Duch misyjny*, [w:] „Franciszkową drogą. Duszpasterskie i ascetyczne materiały o św. Franciszku z Asyżu”, ss. 310nn.

III. Maszynopisy

Bogaty dorobek naukowy o. Izydora w dużej części pozostał nie opublikowany. W maszynopisach zachowało się ponad 50 opracowań i artykułów:

Życie i cnoty Śl. B. Faustyny Kowalskiej, Kraków 1966, ss. 153.

Stosunek Śl. B. Faustyny Kowalskiej do Zgromadzenia Sióstr Jezusa Chrystusa Miłosiernego Odkupiciela, Kraków 1967, ss. 37.

Przebieg procesu beatyfikacyjnego, Kraków 1967, ss. 24.

Czy rychło nastąpi beatyfikacja Śl. B. Faustyny Kowalskiej, Kraków 1968; Jasło 1988 (wyd. drugie poprawione).

Odpowiedzi na trudności odnoszące się do życia i cnót Śl. B. Faustyny Kowalskiej, Kraków 1968, ss. 94.

Wartość ascetyczno-prawna ślubów i przyrzeczeń zakonnych, Kraków 1970, ss. 9.

Matka Józefa Halacińska w świetle dokumentów i opinii, Kraków 1971, ss. 82.

Realizacja wytycznych Soboru Watykańskiego II w Konstytucjach i Dyrektorium Zgromadzenia Córek Miłości Bożej, Kraków 1973, ss. 50.

Śladami Matki Franciszki Lechner założycielki Zgromadzenia Córek Miłości Bożej, Kraków-Pleszew 1973, ss. 42.

Memoriał w sprawie ustanowienia święta Najmiłosierniejszego Zbawiciela, Kraków 1978, ss. 63 (opracowanie na życzenie ks. kard. Karola Wojtyły).

Rodzaje i prawdziwość objawień Sł. B. Faustyny Kowalskiej, Kraków 1980, ss. 24.
Przełożona albertyńska w świetle nowego schematu prawa zakonnego, Kraków 1981, ss. 27.

Spadkobiercy bogatego dziedzictwa, Kraków 1981, ss. 84 (Nowenna kazań na zakończenie roku jubileuszowego św. o. Franciszka).

Zarys kultu Miłosierdzia Bożego w Polsce, Kraków 1981, ss. 28.

Przełożona i jej posługiwanie w świetle nowego prawa kanonicznego, Nowy Korczyn 1984, ss. 56.

Kult Oblicza Pańskiego, Nowy Korczyn 1984, ss. 22.

Powołanie zakonne w świetle prawa kanonicznego, Nowy Korczyn 1984, ss. 12.

Przełożona w świetle pism Sł. B. Bernardyny Jabłońskiej i opinii osób jej współczesnych, Nowy Korczyn 1985, ss. 50.

Być dla wszystkich dobrą (s. Bernardyna Jabłońska), Nowy Korczyn 1985, ss. 202.

Sł. B. Bernardyna Jabłońska jako wzór przełożonej w życiu modlitwy i zjednoczenia z Bogiem, Nowy Korczyn 1985, ss. 26.

Sł. B. Bernardyna Jabłońska. Cnoty służebnicy Bożej w świetle jej pism, Nowy Korczyn 1985, ss. 22.

Stan moralny Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w okresie życia zakonnego Sł. B. Faustyny Kowalskiej (artykuł wydrukowany w rzymskiej *Positio* do dyskusji na heroicznością cnót – brw).

Sanktuaria Maryjne w okręgu jasielskim: Czermna, Dębowiec, Przeczyca, Tarnowiec, Jasło 1985, ss. 60.

Współzałożycielka Sióstr Albertynek, Nowy Korczyn 1985, ss. 24.

Żyjmy charyzmatem naszego Założyciela, Jasło-Lubomierz 1986, ss. 85 (14 nauk rekolekcyjnych);

Formacja do życia w ubóstwie, Jasło 1987, ss. 15.

Czcicielka Najświętszego Sakramentu. Sł. B. Faustyna Kowalska, Jasło 1987, ss. 94.

Służebnica Boża Faustyna Kowalska w oczach osób jej współczesnych, Jasło 1988, ss. 29.

W trosce o ciała i dusze cierpiących (s. Marta Wiecka), Jasło 1993, ss. 126.

De heroicitate virtutum Beatae Kyngae, Jasło 1993, ss. 109.

Bł. Kinga w świetle legend i historii, Jasło 1995, ss. 138.

Humor w moim życiu, Jasło 1996, ss. 82.

O o. Honoriuszu Henryku Misiu. Niestrudzony rekolekcjonista i kaznodzieja, Jasło 2000 r. ss. 5.

Wychowanie i wykształcenie kleru zakonnego w świetle najnowszych przepisów prawa kanonicznego, brw (w Arch. KUL).

Przebieg procesu Sł. B. arcybiskupa Józefa Bilczewskiego (brw).

Przełożona albertyńska strażniczką, Kraków (brw), ss. 30.

O. Izydor Marian Borkiewicz OFMConv (1930–2000)

Stosunek Śl. B. arcybiskupa Józefa Bilczewskiego do wyznań i obrządków religijnych, Jasło (brw).

Śl. B. arcybiskup Bilczewski jako duszpasterz (brw).

Śl. Boża Matka Bernardyna Jabłońska, współzałożycielka Zgromadzenia Sióstr Albertynek, Kraków (brw), ss. 47.

Stosunek Śl. B. arcybiskupa Józefa Bilczewskiego do rozmaitych narodowości na terenie archidiecezji lwowskiej (brw).

Zagadnienia mariologiczne w Encyklice Piusa X Ad Diem Illum w świetle nauki Ojców Kościoła i teologów przytoczonych w encyklice, Kraków (brw), ss. 37.

IV. Posługa Słowa Bożego

Z wykazów, w których o. Izydor skrupulatnie notował swoją posługę wynika, iż ogłosił drukiem 40 kazań w pozycjach książkowych oraz „Bibliotece Kaznodziejskiej” – głównie o profilu franciszkańskim. Wspomnieć tu należy o tekstach, które pozostały w maszynopisach: nowenny – 7, tridua – 4 oraz rekolekcje – 4. Pozostało również 50 kazań napisanych *in extenso* o bardzo różnorodnej tematyce. Do 1995 roku o. Borkiewicz wygłosił 8 tys. kazań i konferencji. Do trudu kaznodziejskiego należy zaliczyć 126 serii rekolekcji parafialnych, 112 serii dla sióstr zakonnych i zakonników, 12 serii rekolekcji dla grup specjalnych (np. Czciście Miłosierdzia Bożego czy Świecka Rodzina Franciszkańska), cztery serie renowacji duchowej dla sióstr zakonnych, konferencje ascetyczne w czasie miesięcznych dni skupienia (5 lat u kapucynów w Krakowie, 3 lata u bernardynów w Krakowie, dwa lata u sióstr bernardynek w Krakowie, 5 lat w czasie dni skupienia dla Przełożonych Żeńskich Zgromadzeń zakonnych w Krakowie, 1 rok u sióstr urszulanek w Krakowie, 6 lat u sióstr franciszkanek Rodziny Maryi w Krakowie, 3 lata u braci albertynów w Krakowie). Jako moderator Arcybractwa Matki Bożej Bolesnej w Krakowie przez 11 lat trzy razy w roku wygłaszał kazania drózkowe oraz w każdą trzecią niedzielę miesiąca – oprócz marca, czerwca, września i grudnia – kazanie maryjne. Nadto o. Izydor wygłosił 10 serii kazań nowennowych.

V. Praca w procesach beatyfikacyjnych i kanonizacyjnych

O. Izydor interesował się prawem beatyfikacyjnym i zakonnym. Był zaangażowany w 20 procesach beatyfikacyjnych i kanonizacyjnych pełniąc w nich funkcje postulatora i promotora wiary:

1. Św. Maksymilian M. Kolbe – w procesie beatyfikacyjnym jako pomocnik wicepostulatora o. Joachima Bara na terenie Krakowa.
2. Św. Albert Chmielowski – w procesie beatyfikacyjnym jako promotor wiary.
3. Św. Zygmunt Gorazdowski – opiniowanie sprawy w trakcie beatyfikacji.
4. Św. abp Józef Bilczewski – jako wicepostulator w procesie beatyfikacyjnym.

5. Św. Kinga – jako wicepostulator sprawy kanonizacyjnej.
6. Św. Urszula Ledóchowska – jako promotor wiary w sprawie cudów w procesie beatyfikacyjnym.
7. Św. Faustyna Kowalska – jako postulator sprawy w Polsce i wicepostulator sprawy od czasu, gdy proces zaczął toczyć się w Rzymie.
8. Św. Jadwiga Królowa – jako promotor wiary.
9. Bl. Aniela Salawa – jako wicepostulator.
10. Bl. Honorat Koźmiński – jako kierujący rekognicją doczesnych szczątków.
11. Śl. Boży Alojzy Kosiba – jako promotor wiary.
12. Śl. Boża Jadwiga Borzęcka – jako promotor wiary.
13. Śl. Boża Celina Borzęcka – jako promotor wiary.
14. Śl. Boży Paweł Smulikowski – jako Przewodniczący Trybunału.
15. Śl. Boży Wojciech Baudiss – opiniowanie sprawy (na polecenie ks. kard. K. Wojtyły) o wszczęcie procesu beatyfikacyjnego.
16. Śl. Boża Małgorzata Szewczyk – opiniowanie sprawy (na polecenie ks. kard. K. Wojtyły) o wszczęcie procesu, przesłuchanie przedprocesowo 6 świadków.
17. Śl. Boża Emilia Podoska – opiniowanie sprawy o wszczęcie procesu beatyfikacyjnego.
18. Śl. Boży Jerzy Ciesielski – opiniowanie sprawy o wszczęcie procesu beatyfikacyjnego, sporządzenie pytań dla promotora wiary.
19. Śl. Boża Rozalia Celakówna – opiniowanie sprawy o wszczęcie procesu beatyfikacyjnego.
20. Śl. Boża Marta Wiecka – przygotowanie do przeprowadzenia procesu beatyfikacyjnego i napisanie krytycznego życiorysu.

Źródła:

- *Kronika klasztoru krakowskiego od jesieni 1972 do 1973* (A. I. 17);
- *Kronika klasztoru krakowskiego 1968–1972* (A. I. 16);
- *Kronika klasztoru oo. franciszkanów w Krakowie od r. 1980–1984* (A. I. 17b);
- *Kronika klasztoru krakowskiego 1973–1979* (A. I. 17a);
- *Kronika klasztoru krakowskiego od maja 1984 do kwietnia 1998* (A. I. 17c);
- *Acta Conventus Cracoviensi* (A. I. 13a);
- *Album Studii Theologici Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium Cracoviae*, vol. II ab anno 1946 (B. VIIc. 19 a);
- Teka akt personalnych, c-II, Borkiewicz Marian Izidor, 1930–2000. Archiwum Prowincji Franciszkanów w Krakowie.